

שמיני עצרת Shmini Atzeret

"בַּיּוֹם ֹ הַשָּׁמִינִּי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם" (במדבר כ"ט:ל"ה) "On the eighth day you shall hold a solemn gathering" (Numbers 29:35)

Shmini Atzert is noted in the Torah as a mitzvah - but without reason or explanation. On the eighth Shmini Shabbat, the end of the reading of the Torah ("Simchat Torah") takes place. The term "Atzeret" means a mass gathering of the people. We want to adopt the term "Shmini Atzeret" as the thematic Jewish framework to mark the anniversary of the October 7th Massacre: a call for a mass gathering of the entire Jewish people in memory of the murdered and a prayer for hope and better days.

Shmini Atzeret is marked with the לנית Kalanit or anemone.

Why כלנית Kalanit or anemone? The anemone is the most familiar and beloved flower among Israelis, chosen as the national flower of the State of Israel. In the Land of Israel, the anemone is widespread from the country's north to the Southern Negev. The source of the anemone's scientific name in Greek means "windflower". The Kalanit or anemone is not "afraid" of the wind like the other flowers that prefer to wait for spring. It blooms in winter. The Hebrew name of the anemone was given to it by Emanuel Lef, a researcher of ancient Hebrew names who lived in Hungary at the end of the 19th century. He chose the name " כלנית Kalanit" like כלנית Kalanit (meaning bride) to describe the beauty of the flower, just like a bride on her wedding day.

We invite you to mark Shmini Atzeret שמיני עצרת :

- Holding a (mass) communal gathering
- Wearing the symbol of כלנית *Kalanit* next to your heart.
- Using the following poems and texts (please note hyperlinks to audio) as inspirational readings for your gathering.

Shibolim / Assi Stav (translation: anonymous)

שיבולים / אסי סתיו

Assi Stav' Shibolim created after October 7th contains references to well known Israeli bereavement songs: The Wheat Grows Again sung by Chava Alberstein, The Road to the Village by Rivka Zohar, In Our Garden by Shi Li Atari..

Do you remember when we were young We would hide behind the haystacks Baskets of tomatoes and October wind whistling in the air

Stones in our shoes, a smile on our face Flowers in our hair We lost the road to our village The way to return back home

The battlefield will turn to fields of wheat (Shibolim)
You will see, we will return and raise children
The battlefield will turn to fields of wheat
Beautiful people will dance on the paths
More poems will be written
and thousands of anemones (kalaniyot) will cover
the stains

You remember when we were grown up
We would hide behind the wall
Baskets of gunpowder and smell of October
Ignite the air

Dust in the shoes, a faceless smile Shabbat flowers on the table We lost the road to our village The road in which I saw how it all ends

The battlefield will turn to fields of wheat (Shibolim)
You will see, we will return and raise children
The battlefield will turn to fields of wheat
Beautiful people will dance on the paths
More poems will be written
and thousands of anemones (kalaniyot) will cover
the stains

The battlefield will turn to fields of wheat (Shibolim) Seeds of hope will sprout and grow high The battlefield will turn into fields of wheat Beautiful people will continue to dance everywhere More books will be written and thousands of anemones (kalaniyot) will cover the years

אתה זוכר כשהיינו עוד קטנים היינו מסתתרים מאחורי חציר סלי עגבניות ורוח של אוקטובר שורקת באוויר

אבנים בנעליים, חיוך על הפנים פרחים בשיער אבדה הדרך אל הכפר הדרך בה רציתי לשוב בחזרה

שדה הקרב יהפוך לשיבולים עוד תראה שנחזור ונגדל פה ילדים שדה הקרב יהפוך לשיבולים אנשים יפים ימשיכו לרקוד על השבילים יכתבו כאן עוד שירים ואלפי כלניות יכסו את הכתמים

אתה זוכר כשהיינו כבר גדולים היינו מסתתרים מאחורי הקיר סלי אבק שריפה וריח של אוקטובר מצית את האוויר

אבק בנעליים, חיוך בלי פנים פרחי שבת על השולחן אבדה הדרך אל הכפר הדרך בה ראיתי איך הכל נגמר

שדה הקרב יהפוך לשיבולים עוד תראה שנחזור ונגדל פה ילדים שדה הקרב יהפוך לשיבולים אנשים יפים ימשיכו לרקוד על השבילים יכתבו כאן עוד שירים ואלפי כלניות יכסו את הכתמים

שדה הקרב יהפוך לשיבולים זרעי תקווה ינביטו, יטפסו אל הגבהים שדה הקרב יהפוך לשיבולים אנשים יפים ימשיכו לרקוד במרחבים יכתבו כאן עוד ספרים ואלפי כלניות יכסו את השנים

קינֶת בְּאֵרִי | *Qinat Be'eri* (a Lamentation for Be'eri), by Yagel Haroush

Qinat Be'eri was written by Yagel Haroush in the month of Cheshvan after the October 7th Massacre and disseminated on social media. The initial English translation and notes was shared by Yosef Goldman and Josh Fleet.

Eikhah ^[1] – Alas! my well ^[2]	אֵיכָה בְּאֵרִי
has turned into my grave.	הָפְּכָה לְקִבְרִי
And the day of my light ^[3]	וְיוֹם מְאוֹרִי
has become my darkness	הָפַךְ שְׁחוֹרִי
And all fruit has been destroyed	וְהֻשְׁחַת כָּל פְּרִי
and my singing overturned	וְנֶהְפַּךְ שִׁירִי
My eyes pour forth water ^[4]	עֵינִי נוֹבְעָה מַיִם
from the depth of my brokenness	מֵעֹמֶק שָׁבְרִי.

Eikhah — Torah	אֵיכָה תּוֹרָה
so orderly and arranged	עֲרוּכָה וּסְדוּרָה
So full of splendor	וְכֶל פְּאֵרָהּ
did not come to our aid	לא עָמַד לְעֶזְרָה
And on the day of her exalting, ^[5]	וּבְיוֹם הָדָרָהּ
I have lost my standing	הַשְּׁחַת תָּאֶרִי
My eyes pour forth water	עֵינִי נוֹבְעָה מַיִם
from the depth of my brokenness	ָמֵעֹמֶק שָׁבְרִי.

Eikhah — Israel	אֵיכָה יִשְׂרָאֵל
on a day of calling to God	בְּיוֹם קְרוֹא אֵל
Life was requested	וְחַיִּים שׁוֹאֵל
but chaos received	וּמְהוּמָה קָבֵּל
Elder and infant	זָקַן וְעוֹלֵל
wallow in blood ^[6]	בָּדַם מִתְגוֹלֵל
His festival desecrated	וְחַגּוֹ חַלֵּל
by a merciless enemy	אוֹיֵב אַכְזָרִי
My eyes pour forth water	עֵינִי נוֹבְעָה מַיִם
from the depth of my brokenness	מֵעֹמֶק שִׁבְרִי.

Eikhah — mothers,	אֵיכָה אָמָהוֹת
girls, and young women	וִילָדוֹת וּנְעָרוֹת
Taken into captivity	בָּשְׁבִי מוּלָכוֹת
as in the days of pogroms	כְּבִימֵי פְרָעוֹת
And fences were breached	וָנִפְרְצוּ גִּדְרוֹת
righteous sheep	צאו יְשָׁרוֹת
And the dancing ceased	וּפָסְקוּ מְחוֹלוֹת
and the songs of my singers	וּנְגִינוֹת מְשׁוֹרְרִי

My eyes pour forth water עֵינִי נוֹבְעָה מַיִם from the depth of my brokenness מַעֹמֶק שְׁבְרִי.

And eikhah — I wonder, וָאֱיכָה אֱתַמַּהּ בּוֹרֵא רוּמָה you who enobled her — עַד אָן אֻמָּה How long shall a nation תַּהְיֵה מְהוּמָה live in upheaval עד אַן קוֹמָה How long shall her stature תַּשָּׁפַל אֱדָמָה be brought low to the ground וְעַתָּה קוּמָה And now, arise לְהָאִיר נֵרִי to kindle my lamp^[7] וּבְעֵין רַחֲמֵיךְ And from the wellsprings of your mercy תַּרַפֵּא שָׁבָרִי heal my brokenness וְעֵינִי הַנּוֹבַעַת And my eye^[8] תַּשְׁקֶה בְּאֵרִי that pours forth will water Be'eri

Kadish / Asaf Gur

ַקַדִּישׁ / אסף גור

Translated by Heather Silverman, Michael Bohnen, Rachel Korazim

Immediately following October 7th many people could not find words to express their grief. Asaf Gur, an Israeli journalist, editor and musician, offers the following words in his version of the Kaddish Prayer.

יִתְגַּדַל וִיִתְקַדַשׁ שָׁמֶהּ רַבָּא Yisqadal V'yiskadash Shmei Raba וָאַף אֶחָד לֹא בָּא And no one came ּ כַּמָּה אֵלְפִים קָרְאוּ לוֹ בִּשַׁבָּת בַּבּוֹקֵר Many thousands called Him on Shabbat זְעֵקוּ אֵת שָׁמוֹ morning הָתְחַנָּנוּ בָּדְמָעוֹת שֶׁרַק יָבוֹא Crying His name out loud אֶבָל הוּא שָׁבַת מִכָּל מִלַּאכִתּוֹ Begging Him with tears just to come שום אַלהִים לא הגִיע But He ceased from all His work וָשׁוּם אֱלֹהִים לֹא הָרְגִּיעַ No God came ַרַק הַשָּּטָן חָגַג בְּלִי הַפְּרַעָה And no God calmed מְפַזֵּז בֵּין הַקִּיבּוּצִים לִמְסִיבַּת טֶבַח Only Satan celebrated uninterrupted וְכָתַבְנוּ מוֹסִיף וּמְדַווֵּחַ Dancing between kibbutzim and the בֵּין לָבֵין גַּם מִתְיַיפֵּחַ slaughter festival שַׁיֵשׁ תִּינוֹק שָּׂרוּף And our correspondent goes on to report וְיֵשׁ תִּינוֹק חָטוּף All the while sobbing יֵשׁ תִינוֹק יַתוֹם Saying there is a burnt baby וְיֵשׁ תִּינוֹק בֶּן יוֹם And there is an abducted baby מַטָּל מְחָבָּר בְּחֲבֶל הַטַבּוּר לְגוּפַת אָמוֹ וָלֹא הָסְפִּיק אֲפָלוּ לְגַלּוֹת מָה שְׁמוֹ There is an orphaned baby And there is a day-old baby מָה יֵרָשֵׁם עַל הַמַּצֵבָה הַקְּטַנְטַנָּה עם תַּאַריך אֶחָד לַלֵּידָה וְלִפְּטִירָה Still linked to his mother's body by the ַּכֶּךְ נָרְאֶה הַקִּיבּוּץ אַחֵר בִּיקוּר הַשָּׂטָן umbilical cord מַחַזִיר אֵת הַשִּׁדּוּר לְאוּלְפָּן

He hadn't even managed to find out his name
What will be inscribed on the tiny headstone
With a single date for birth and death
This is what the kibbutz looks like after
Satan's visit
Turning the broadcast back to the studio
Quiet now they are shooting
They are also launching rockets
And there is no government
And there is no mercy
Just the screaming and the pictures
That will never leave the mind
The seventh of October
Two thousand twenty three.

עַכְשָׁן שֶׁקֶט יוֹרִים יֵשׁ גַּם שָׁגּוּרִים וְאֵין מֶמְשָׁלָּה וְגַין רַחָמִים לֹא יִיצְאוּ לְעוֹלָם מֵהָראשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּאוֹקְטוֹבֶּר אַלְפִּיִם עֲשָׂרִים וְשָׁלוֹשׁ

And We Shall Live / Avraham Chalfi

Translated by Heather Silverman, Michael Bohnen, Rachel Korazim

ונחיה / אברהם חלפי

Abraham Chalfi (1904-1980) was born in Lodz, Poland. He arrived in Israel in 1924 and worked in agriculture, construction and road construction. He joined the worker's theater, Ohel, when it opened in 1925, and in 1953 became a member of the Tel Aviv Cameri municipal theater. He began publishing poems in 1933. Many of his poems were set to music and became popular songs

Life was lost, lost - and we shall live. And we shall live, and mock you, Death. This is how we shall live - linking arms and strength With the majestic splendor of immortality.

We shall breathe. Yes, with rage we shall breathe – and we shall live, Even if fear shuts our mouths. Should one still fear? Fear what, God, After the losses we saw?

We shall breathe. Rage. Live. And mock Even if your heavens will fall upon us, Life is lost. But we shall scream The scream of our immortality. אָבְדוּ הַחַיִּים, אָבְדוּ - וְנְחְיֶה. וְנָחְיֶה, וְנַלְעֵג לְךְ, מָוֶת. כָּכָה נִחְיֶה – שְׁלוּבֵי זְרוֹעַ וְעֹז עם הוֹד זָהַרוֹ הָאֵלְמָוֶת.

נָנְשֹׁם. כֵּן, בְּזַעַם נִנְשׁם - וְנִחְיֶה, אַף אִם פַּחַד יִבְלֹם אֶת פִּינוּ. הֲיֵשׁ עוֹד לְפְחֹד? מִפְנֵי מָה, אֱלֹהִים, אַחֲרֵי אָבְדָנִים שֶׁרָאִינוּ?

> נָנְשֹׁם. וְנַחְיֶה. וְנָלְעֹג אָם יִפְּלוּ גֵּם שָׁמֶיךְ עָלֵינוּ. אָבְדוּ הַחַיִּים. אַךְ אָנוּ נִזְעַק אָת זַעָקת אַלְמוֹתֵנוּ.